

Miljø- og Planlægningsudvalget
L 60 - Bilag 8
Offentlig

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Århus den 28. november 2004

Miljøministeren afviser vigtigt problem og svarer ikke på et andet spørgsmål.

Dicar – Center for Analytisk Journalistik – har modtaget en kopi af miljøminister Connie Hedegaards svar af 22. november 2004 på vores henvendelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Svaret giver os anledning til at påpege følgende:

Prisen for udlevering af data

I ministerens svar til vores indvending om den uheldige regulering af betaling for data indfører hun en sondring mellem at få adgang til data og at få udleveret en elektronisk kopi af disse data. Ved at tolke direktivet som, at adgang til data ikke er at få en elektronisk kopi, men kun få lov til at gennemse data, lægger Danmark sig på en minimums-implementering af direktivet.

Vi nævnte eksemplet med gødningsdata, hvor vi blev krævet 54.000 kroner for en kopi. Vi har mange tilsvarende eksempler.

For at man kan bruge data, skal der netop være en mulighed for at få alle data ud og kunne beregne på dem og sammenkæde dem med andre data. Og det skal ikke være så dyrt, at det afholder offentligheden for at bruge denne mulighed.

I tilfældet med gødningsdata har det for eksempel betydet, at beregninger af effekten af vandmiljøplanen kun er foretaget af to statslige institutioner, der nåede frem til, at planen havde virket efter hensigten. Mange fagfolk sætter spørgsmålstegn ved disse beregninger, men ingen har kunnet tjekke dem og lave deres egne beregninger, fordi ingen har haft adgang til grunddata. Netop denne åbenhed om data og adgang for flere til at regne på effekten af tiltag må være hele ideen med Århus-konventionen og EU's direktiv, men det vil det nye lovforslag i den foreliggende version altså ikke løse.

Vores erfaring med myndigheder, der ikke ønsker at være åbne, viser, at de ofte anvender enhver chance for at køre sager i langdrag og ikke give indsigt i data. Vi har måttet opgive mange sager på grund af krav om betaling af store beløb.

Vi henstiller til Miljøudvalget, at man fortolker adgang til data som, at man kan få en elektronisk kopi. I det mindste bør der komme nogle mere præcise retningslinier for, hvad der forstås ved en rimelig pris, så det ikke bliver den ventil, der forhindrer intentionen med åbenheden. Det vil også få myndighederne i løbet af nogle år at indrette deres it-systemer, så det faktisk bliver praktisk muligt at trække data ud af dem. Alternativt vil der gå mange år med at sikre denne gennemsigtighed og den vil kun opstå, hvis Dicar og andre kører et hav af sager for at få fastslået og ændret praksis til det mere åbne. Her vil det være nemmere fra begyndelsen med et tydeligt signal fra Folketinget. Som vi tidligere skrev, vurderer vi, at ministeriets fortolkning er på kanten af minimumsbestemmelserne i direktivet og formentlig på den forkerte side af den kant, hvad der er et meget uheldigt signal at sende fra dansk side.

Strafbare forhold

I vores henvendelse til Miljøudvalget pegede vi ligeledes på, at lovforslaget ikke var klart i sit tilsagn om, at der skal være indsigt i miljøoplysninger, hvor virksomheder overtræder reglerne. Fortolkningen er uklar i dag og også i lovforslaget, og vi møder i praksis sager, hvor myndighederne vælger at hemmeligholde oplysninger om miljøsvineri af hensyn til synderen. Det spørgsmål har ministeren slet ikke kommenteret i sit svar.

Med venlig hilsen

Nils Mulvad, direktør i Dicar